

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع فرهنگی در تبریز بادیگاه پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

میترا دولتشاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه پردیس علوم و تحقیقات البرز

فرح حبیب - دانشیار گروه معماری و شهرسازی واحد علوم و تحقیقات تهران

حسن ستاری ساربانقلی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

در شهرهای بزرگ و توسعه یافته نظیر تبریز که فضای شهر معمولاً به دو یا چند پاره تقسیم میشود و اختلاف فرهنگی و طبقاتی بین مناطق مختلف شهری به وضوح دیده میشود اماکنی مانند فرهنگسراها و فضاهای داخلی آنها وسیله ی تناسبی برای کاهش اختلاف فرهنگی و عقیدتی بین مناطق شهری محسوب میشود کارکرد این گونه فضاها از یک سو افزودن بر بار فرهنگی هنری مردم شهر تبریز و انتقال ارزشها و محصولات فرهنگی به مردم و افراد استفاده کننده از این فضاها بوده و از سوی دیگر بر آوردن نیازهای تفریحی افراد و پر کردن اوقات فراغت آنها میباشد فرهنگ یک ملت بیانگر هویت فراموش نشدنی آن مردم است و عامل موثری در جهت شناخت خویش و شاساندن خود به دیگران به شمار میرود نحوه زندگی کار فراغت تفریح و رفتار و سرگرمیهای مورد قبول و پذیرش ج امعه به وسیله فرهنگ آن جامعه تعیین میشود و به وسیله ابزارها و وسایلی که در داخل هر جامعه ای تعیین شده است از نسلی به نسل دیگر منتقل میشود در شهرهای بزرگ و توسعه یافته نظیر تبریز که فضای شهر معمولاً به دو یا چند پاره تقسیم میشود طراحی فرهنگسرای پایدار وسیله تناسبی برای کاهش اختلاف فرهنگی و عقیدتی بین مناطق مختلف شهری محسوب میشود در واقع فرهنگسرای پایدار را میتوان نوعی از طراحی قلمداد کرد که در طول چرخه حیات خویش با سیستم های اکولوژیکی کره زمین هماهنگی کامل دارد

کلمات کلیدی:

معماری پایدار ، مجتمع فرهنگی ، اکولوژیکی ، فرهنگ ، اوقات فراغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273254>

